

Kígyóznak a történelem kígyói

2020 július 17. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Sokan szándékosan egy torzító lencsén keresztül szemlélnek mindent, ami Magyarországhoz köt?dik.

Sokan szándékosan egy torzító lencsén keresztül szemlélnek mindent, ami Magyarországhoz köt?dik – összegezhet? Csoóri Sándor Nappali Hold cím? esszéjének egyik gondolata. Rengetegen harminc éve is ezen keresztül értelmezték a világot, múltat, a jelent. A próbálkozás karikatúrába ill? jeleneteket generál. Mi pedig udvariasan, kuncogva figyeljük azt az er?lködést, amivel görcsösen ragaszkodnak a régi módszer fenntartásához azok, akik elvesztették az id?érzéküket. Mert ma már senkit nem foglalkoztatnak sem a torzító lencsék, sem az a világ, amiben sok mindennek az értelmezési kereteit valakik meghatározták. Pont a mindent megkérd?jelez? fundamentalista liberalizmus által terjesztett hatás tette ?ket nevetségessé. Farkába harapott a kígyó – tartja a mondás. Meg a kígyók kígyóznak – jelentette be egyszer az ?si bölcsességet Gyurcsány Ferenc. És milyen igaza van! El?ször ez jutott eszembe, amikor elolvastam Karsai László sziszeg? és tekerg?z? gondolatait.

Szóval nem értem a szabályokat, nem lehet leírni egyszerre ezt is, azt is, pontosabban lehet, de akkor „független szakért?k” összevonják a szemöldöküket. Idézettséget sem lehet venni, meg a konferenciákon is vannak ám „független bizottságok”, amelyek mint a réti sasok ?rködnek a tudomány hegyormain. Láthatjuk, ha netán valaki a bolsevizmus és a szabadk?m?vesség kapcsolatrendszerét szeretné vizsgálni egy konferencián, „akkor legfeljebb szánakozó mosolyt váltana ki az illetékes szakért?kb?l, de hogy ezt az el?adót meghívni nem fogják, az biztos.” Hölgyeim és uraim! Ennyit a tudományos kutatás szabadságáról 2020-ban, aminek vannak ám további magaslatai is: nem kell ismerni a szabadk?m?ves-dokumentumokat a történészeknek ahhoz, hogy elmondhassák, Raffay Ern?nek nincs igaza. Viszont „Ablonczy Balázst is, Szabó Ervint is el?bb olvasni kellene, aztán bírálni”. Igen, ezt közölte Karsai László professzor úr feketén, fehéren, tarkán. Tényleg fantasztikus korban élünk, hogy láthatunk még a nyomtatott sajtóban ilyen mondatokat leírva, és két olyan nevet egymás mellett, mint Ablonczy Balázs és Szabó Ervin.

Ezt a mondatot pedig biztosan be fogom kereteztetni a szobám falára: „Nagyon kérem Szakács Árpádot, hogy idézze azokat a Szabó Ervin-írásokat, amelyekb?l kiderül, hogy széls?balos, magyargy?löl? terrorista volt!”

Majdnem kivert a víz, de akkor lennék igazán bajban, ha olyan Szabó Ervin-írásokat kellene idézzek, amelyek azt támasztják alá, hogy nem volt széls?balos magyargy?löl? terrorista. „Nemcsak kommunista volt, de az er?szakos forradalom eszközeinek igénybevételét ajánlotta volt a proletariátusnak” – hangoztatta életm?vér?l Jászi Oszkár, aki számára többször is vállalhatatlan volt a széls?séges Szabó Ervin. Ez döbbenetes volt akkoriban is. Ma ez legalább akkora meghökkenést váltana ki, mintha Gyurcsány Ferenc ráripakodna Dobrev Klára asszonyra, hogy most már tényleg fejezze be a hungarofób politikáját.

Ma már közismert és forrásokkal alátámasztott, hogy Szabó Ervin az egyik legszéls?ségesebb magyargy?löl? kommunista mozgalmárként tevékenykedett, vezet? szerepe volt a világtörténelem leggyilkosabb ideológiájának a magyarországi megjelenésében. Szabó könyvtárigazgatóként terrorista merényletet szervezett Tisza István miniszterelnök meggyilkolására, amit kés?bb az elvtársai sikeresen végre is hajtottak. Az általa vezetett és a szabadk?m?ves-páholyok által létrehozott könyvtárhálózat kiemelt szerepet játszott a bolsevizmus terjesztésében. A hatalomra jutott kommunizmus egyik els? döntése az volt, hogy róla nevezze el a budapesti könyvtárhálózatot.

Idézem a bolsevizmus korabeli (és jelenlegi) lapjának, a Népszavának az 1919. március 29-i írását: „Testben törékeny, lélekben egyik legvértezettebb harcosa a magyar proletáruralomnak: ez volt néhai Szabó Ervin, aki el?tt íme meghajtja vörös zászlaját a magyar Tanácsköztársaság. A Forradalmi Kormányzótanács elhatározta, hogy az érdemek elismeréséül, amelyeket Szabó Ervin a marxizmus tudományos m?velésén a magyar proletariátus szocialista öntudatának nevelése körül szerzett, megbízta a közoktatásügyi népbiztosságot azzal, hogy Szabó Ervin hátrahagyott m?veinek kiadásáról, valamint munkái összegy?jtésér?l és kiadásáról minél el?bb gondoskodjék. A Kormányzótanács Szabó Ervin munkáit a proletárállam tulajdonának tekinti és emlékét m?vészi alkotással örökíti meg. A Tanács Szabó Ervin elaggott és özvegy anyjának 1500 korona járadékot állapít meg. – Itt említjük meg, hogy a f?város népbiztossága a f?városi nyilvános könyvtárt a budapesti könyvtárügy szervez?jének emlékére Szabó Ervin-Könyvtárnak nevezte el.”

Vajon a Tanácsköztársaság gyilkosai miért tanúsíthattak ilyen ájult tiszteletet a bolsevizmus hazai szállászcsinálója el?tt? Amíg megpróbálják kibogozni a gordiuszi csomót, kiemelnék még egy lényeges szempontot Karsai írásával kapcsolatban.
Fel lehet-e tenni kérdéseket a különböz? események közötti összefüggésekkel kapcsolatban, konkrétabban: lehet-e összefüggéseiben láttatni a magyar történelmet? Vagyis tekinthetünk-e úgy az eseményekre, mint amelyekben nincs ok-okozati összefüggés, minden véletlenszer?, esetleges, vagy a történelem egymásra épül? folyamatok láncolata, mindennek van el?zménye és következménye, így felel?se is? Olyan, mint egy hajó, amely kifut a

tengerre, viharba kerül, a legénység megpróbálja az adott helyzetb?l a lehet? legjobbat kihozni, megmenteni a rakományt és az utasokat. Esetleg, a példánál maradva, olyan a történelem, mint az a hajó, amelyen a legénység, látva a vihart, félrevonul, és a fergetegre bízza saját életét, a rakományt és az utasokat. Majd lesz, ami lesz. Karsai László az utóbbi változat hirdet?je, valahogy volt egy világháború, valahogy felbomlott a hadsereg, aztán lett, ami lett. Nincs köze semminek semmihez, felel?se pedig végképp nincs semminek.

Ma már lehet választani, ki mit tart elfogadhatónak. Hitelesnek. Nem kell hozzá semmilyen segít? útmutatás. Az alternatíváknak pedig egyre nagyobb a közönsége, és az már rég kevés, ahogy az akadémiai vonal lenéz?en azt mondja, a másik oldalon a hülyék vannak. Közben romokban a szakmai hitelességük, tele vannak látványos önellentmondással, kett?s mércével, pont mint az egykori nácikkal együttm?köd? mai balliberális politika. Csakhogy a hiteltelenségb?l sz?tt ruhán bizony áthatol a fény.

A pesti liberális történészi szakmai világba b?ven belefér, ha Ungváry Krisztián náci relikviákkal seftel, ha pedig valaki ilyenben méri a gulyást egy katonai hagyomány?rz? rendezvényen, annak minimum pusztulnia kell. Az üzlet az más, ugye? És még én vagyok a pénzéhes könyvkiadó és Raffay Ern? a náci ideológia terjeszt?je.

Ha már Karsai felvetette a tudományos kutatásait, biztosan nem volt még ideje a sok millió irat tanulmányozása közben elolvasni Ungváry Krisztián legújabb könyvét Horthy Miklósról. Ebben egészen megdöbbent?, ahogy a náci relikviákkal seftel? történész a romániai holokausztról fogalmaz: „Leszámítva a Bulgáriához csatolt területeket, ahonnan történtek deportálások, Romániának az 1940-es határokon belüli területeir?l szintén nem deportáltak senkit, viszont Moldáviában, illetve Transznyisztriában radikális antiszemita intézkedésekre került sor – de ott is csak 1942-ig.” (150. o. 52. sz. lábjegyzet.) Mindezek alapján tehát például az 1941. októberi ogyesszai vérfürd?t csupán „radikális antiszemita intézkedéseknek” vélelmezi Ungváry. A románok akkor megközelít?en 25 ezer zsidóval végeztek. Én nem vagyok ennek a kérdésnek a szakembere, de er?sen úgy t?nik, ez a totalitárius b?nök tagadásának alapesete, amit?l mindenkinek el kell határolódnia. Én most megtettem, várom, hogy Karsai László is csatlakozzon!

Szakács Árpád
Lovas István-sajtódíjas újságíró

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló